

[A. Chr. Andersen.]

når baggrunden for universitetet skal bygges op. Det gælder byen som sådan, men det gælder også den forskningsmæssige baggrund af forskellig art, der er og kan skabes her.

Jeg vil som sagt gerne anbefale, at man træffer afgørelsen om placeringen nu, og endvidere anbefale, at denne placering af et universitet i det sydlige Jylland bliver i Ribe-Esbjergområdet.

Adam Møller: I de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, anføres det, at regeringen ligesom den tidligere regering erklærer sig rede til forhandlinger om det sydjyske uddannelsescenters placering på grundlag af den debat, der måtte blive ført om lovforslaget. Jeg finder derfor anledning til at deltage i debatten og derved tilkendegive mit synspunkt. Jeg finder især dette nødvendigt, da mit synspunkt foreløbig er et mindretalssynspunkt inden for den konservative gruppe og derfor naturligt nok kun har fået en begrænset omtale af mit partis ærede ordfører.

Der er efter min opfattelse ingen saglig begrundelse for fortsat at udskyde beslutningen om den geografiske placering af det sydjyske uddannelsescenter. Alle foreliggende muligheder er meget nøje undersøgt og sagligt vurderet i den betænkning, som er afgivet af planlægningsrådet for de højere uddannelser. Efter en omhyggelig gennemgang af alle de hensyn, som rådets sagkundskab måtte lægge vægt på for at finde frem til de kommende universiteters rigtige placering, konkluderede planlægningsrådet i en ganske klar indstilling, idet rådet enstemmigt gik ind for, at det sydjyske uddannelsescenter blev placeret i Esbjerg-Ribeområdet.

De hensyn, der nødvendigvis må lægges vægt på, er anført i bemærkningerne til lovforslaget, og jeg skal derfor undlade nærmere at komme ind på dem. Tingets medlemmer vil se, at hvis disse saglige hensyn skal iagttages, kan man kun nå frem til

den indstilling, som planlægningsrådet også når frem til, at der bør placeres et universitet i Sydvestjylland, i Ribe-Esbjergområdet. Et uddannelsescenter her vil give stærkt forøgede uddannelseschancer for store dele af den uddannelsessøgende ungdom i Vestjylland, i Sydjylland og i Sønderjylland.

Selv om der vel næppe er nogen tvivl om, at alle danske holder af København som rigets hovedstad og med medleven og interesse følger hovedstadsområdets dynamiske udvikling, må hverken regering eller folketing glemme, at der også ligger særdeles betydningsfulde dele af Danmark vest for Store-Bælt, og at Jylland i mere end én henseende er et kraftcenter, hvor store befolkningsmæssige reserver vil kunne give udviklingen et skub frem, hvis der vises fremsyn og forståelse for de latente muligheder. Det er kun lidt over 100 år siden, Estrup fremsatte forslaget om bygning af Esbjerg havn, så at sige på den bare kyst, hvor der næppe fandtes en landsby. Nu er havnen omgivet af Danmarks femtestørste bysamfund, hovedstaden medregnet.

Der var dengang adskillige modstandere af denne vestjyske udvikling, modstandere, som saynede det fornødne fremsyn og den fornødne realitetssans til at forstå de store muligheder, som var til stede i Esbjergområdet. Heldigvis havde dengang folketingsflertallet og regeringen mod og vilje til at forme en fremtid, til at sætte en udvikling i gang og til at få øje på muligheder, der lå og ventede på at blive udnyttet. Vi ville få skam, hvis vort fremsyn og vor realitetssans var mindre i dag end for 100 år siden.

De nuværende universiteter er overbelastede, og alle er vel klar til at afhjælpe denne overbelastning, men afhjælpningen må ikke ensidigt ske blot ved en udvidelse eller udflytning af bestående universiteter i stort set samme geografiske områder. Når de er overbelastede, er årsagen bl. a. den, at en række af de studerende ved disse